

Το κεφάλαιο του Προσκυνήματος (Χατζ)

(Από το Βιβλίο: «Το Συνοπτικό Φικχ»)

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

Ομάδα Λόγιων

Μετάφραση :

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Ρηγάλου Αριστέα

Επιμέλεια : Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-’Αμίρ

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ كتاب الحج ﴾

- من كتاب الفقه الميسر -
« باللغة اليونانية »

جماعة من العلماء

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية
& ريجالو أريستيا
مراجعة: أحمد الأمير & تساكورا فيفيان

2014 - 1435

IslamHouse.com

Το κεφάλαιο του Προσκυνήματος (Χατζ)

1^ο κεφάλαιο:

Το Προσκύνημα

1. Ορισμός:

Το Χατζ γλωσσολογικά είναι το να επιδιώκει κανείς κάτι και να κατευθύνεται προς αυτό σκοπίμως. Στο Ισλάμ σημαίνει το να λατρεύει κανείς τον Αλλάχ ασκώντας κάποια τελετουργικά σε ένα συγκεκριμένο μέρος και σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή, σύμφωνα με τον τρόπο που αναφέρεται στη Σούννα (παράδοση) του Προφήτη (ﷺ).

2. Η κρίση για το Χατζ και τα προνόμιά του:

Η κρίση για το Χατζ:

Το Προσκύνημα αποτελεί πυλώνα του Ισλάμ, αφού ο Αλλάχ, ο Ύψιστος, είπε:

﴿ **Και στον Αλλάχ οφείλεται από τους ανθρώπους το να τελούν Χατζ (προσκύνημα στη Μέκκα) στον (Ιερό) Οίκο (Κά'μπα), όποιος βρίσκει τα μέσα (οικονομικές και σωματικές δυνατότητες) για να το τελέσει. Και όποιος απιστεί (αρνηθεί το Χατζ), τότε ο Αλλάχ είναι Γανεί (Πλούσιος, Ελεύθερος από κάθε ανάγκη) από τους Αλ-Αλαμείν (ανθρώπους, τζιν κλπ) (δηλαδή δεν έχει καμία ανάγκη από κανένα πλάσμα).** ﴾ (Ιερό Κοράνιο 3:97)

Και αφού ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Το Ισλάμ είναι χτισμένο πάνω σε πέντε (πυλώνες): Στο να μαρτυρά κανείς ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο δούλος και ο Αγγελιαφόρος Του, στην

τέλεση της προσευχής, στην απόδοση ζακά (ετήσιας υποχρεωτικής ελεημοσύνης), στο προσκύνημα στον Ιερό Οίκο και στη Νηστεία κατά το μήνα Ραμαντάν.» (Μόσλεμ)

Επίσης, αποτελεί πυλώνα του Ισλάμ επειδή η Μουσουλμανική κοινότητα συμφωνεί στον υποχρεωτικό χαρακτήρα του Χατζ για όποιον μπορεί, τουλάχιστον μία φορά κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Τα προνόμια του Χατζ:

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «(Η τέλεση της) ‘Ούμρα αποτελεί εξιλέωση για τις αμαρτίες που διαπράττονται μεταξύ αυτής και της προηγούμενης ‘Ούμρα· και η αμοιβή για το Χατζ Μαμπρούρ (το αποδεκτό προσκύνημα) δεν είναι παρά ο Παράδεισος.» (Αλ-Μπουχάρι)

Επίσης, ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Όποιος τελεί το Χατζ για Χάρη του Αλλάχ και δεν έχει σεξουαλικές επαφές με τη γυναίκα του ούτε ξεστομίζει άσχημα λόγια, και ούτε κάνει κακό ή αμαρτίες, τότε θα επιστρέψει (μετά το Χατζ ελεύθερος από όλες τις αμαρτίες) σα να ήταν νεογέννητο.» (Αλ-Μπουχάρι)

3. Είναι το Χατζ υποχρεωτικό για περισσότερες από μία φορές κατά τη διάρκεια της ζωής κάποιου;

Το Χατζ είναι υποχρεωτικό για κάθε Μουσουλμάνο μόνο για μία φορά κατά τη διάρκεια της ζωής του. Όποιος το εκτελέσει παραπάνω από μία φορά, αυτό θεωρείται προαιρετικό, αφού ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Ω, άνθρωποι, ο Αλλάχ επέβαλε σ’ εσάς το Προσκύνημα, γι’ αυτό τελέστε το.» Τότε κάποιος άνδρας

ρώτησε: «Κάθε χρόνο, ω Αγγελιαφόρε του Αλλάχ;» Ο Προφήτης (ﷺ) έμεινε σιωπηλός, μέχρι που ο άνδρας τον ρώτησε τρεις φορές. Τότε ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε: «**Αν απαντούσα ναι, τότε θα γινόταν υποχρεωτικό, και αυτό δε θα μπορούσατε να το εκπληρώσετε.**» Έπειτα, είπε: «**Μη με ρωτάτε αυτά που δε σας επέβαλα, γιατί αυτοί που ήταν πριν από εσάς καταστράφηκαν εξ' αιτίας των συχνών ερωτήσεών τους και των διαφωνιών τους με τους Προφήτες τους. Έτσι, όταν σας διατάζω να κάνετε κάτι, να το εκτελείτε όσο μπορείτε. Και όταν σας απαγορεύω κάτι, να το αποφεύγετε.**» (Μόσλεμ)

Επίσης, ο Προφήτης; δεν εκτέλεσε Προσκύνημα μετά τη μετανάστευσή του προς τη Μεντίνα, παρά μόνο μία φορά. Ακόμα, και οι λόγιοι συμφωνούν ότι το Προσκύνημα αποτελεί υποχρέωση μόνο για μία φορά κατά τη διάρκεια της ζωής του Μουσουλμάνου.

Και όποιος μπορεί να το κάνει, θα πρέπει να σπεύδει σ' αυτό. Και αμαρτάνει εκείνος που το καθυστερεί χωρίς αποδεκτή δικαιολογία.

4. Προϋποθέσεις για το Χατζ:

- **Το Ισλάμ:** Το Χατζ δεν είναι υποχρεωτικό στους μη Μουσουλμάνους, ούτε γίνεται αποδεκτό από αυτούς, επειδή το Ισλάμ αποτελεί προϋπόθεση για την εγκυρότητα της λατρείας.
- **Λογική:** Το Χατζ δεν είναι υποχρεωτικό για τον παράφρονα, ούτε γίνεται αποδεκτό από αυτόν, επειδή ο παράφρων δεν κατηγορείται για τα έργα του, μέχρι να επιστρέψει στα λογικά του, καθώς ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «**Η**

πένα (με την οποία γράφονται οι κακές πράξεις) σηκώθηκε για τρεις: για αυτόν που κοιμάται, μέχρι να ξυπνήσει, για τον μικρό μέχρι να μεγαλώσει, και για τον παράφρονα μέχρι να επανέλθει στα λογικά του ή να θεραπευτεί.» (Αν-Νασά'ι)

- **Εφηβεία:** Το προσκύνημα δεν είναι υποχρεωτικό για κάποιον που δεν έχει φτάσει στην ηλικία της εφηβείας, όπως αναφέρεται και στο παραπάνω χαντίθ. Μα αν κάποιος τελέσει Χατζ και δεν έχει φτάσει στην ηλικία της εφηβείας, το Προσκύνημά του είναι έγκυρο και θα λάβει αμοιβή γι' αυτό. Και η πρόθεση θα ανήκει στον κηδεμόνα, αντί για τον ίδιο, αν είναι πολύ μικρός για να διαχωρίσει το καλό από το κακό. Όμως, αυτό το Προσκύνημα δεν τον απαλλάσσει από την υποχρέωση του να τελέσει Χατζ ξανά αφού περάσει την εφηβική ηλικία. Ο Ιμπν Αμπάς ανέφερε ότι μια γυναίκα «σήκωσε ένα παιδί προς το μέρος του Αγγελιαφόρου του Αλλάχ (ﷺ), και είπε: 'Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ! Ισχύει το Χατζ γι' αυτόν;' Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: 'Ναι, και επίσης θα λάβεις κι εσύ αμοιβή γι' αυτό.'»

Επίσης, ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε: «Όποιο παιδί τελέσει Χατζ και έπειτα φτάσει στην ηλικία της εφηβείας, τότε θα πρέπει να τελέσει και πάλι το Χατζ. Και όποιος σκλάβος τελέσει Χατζ και μετά απελευθερωθεί, τότε θα πρέπει να τελέσει και πάλι το Χατζ.» (Αλ-Μπαϊχάκί)

- **Ελευθερία:** Το Χατζ δεν είναι υποχρεωτικό για το σκλάβο, επειδή εκείνος δεν έχει την ελευθερία του. Μα, αν εκτελέσει Χατζ, αυτό είναι έγκυρο, με την προϋπόθεση αυτό να γίνει με την άδεια του αφέντη του. Και όλοι οι λόγιοι συμφωνούν ότι

αν ο σκλάβος τελέσει Χατζ κατά τη διάρκεια της υποδούλωσής του, και μετά απελευθερωθεί, θα πρέπει να τελέσει ξανά το Χατζ, αν έχει τη δυνατότητα, όπως αναφέρθηκε και στο παραπάνω χαντίθ.

- **Η δυνατότητα:** Ο Αλλάχ είπε: ﴿ **Και στον Αλλάχ οφείλεται από τους ανθρώπους το να τελούν Χατζ (προσκύνημα στη Μέκκα) στον (Ιερό) Οίκο (Κά'μπα), όποιος βρίσκει τα μέσα (οικονομικές και σωματικές δυνατότητες) για να το τελέσει.** ﴾ (Ιερό Κοράνιο 3:97) Έτσι, το Χατζ δεν αποτελεί υποχρέωση για όποιον δεν έχει τα απαραίτητα οικονομικά μέσα που να αρκούν για τον ίδιο και για αυτούς τους οποίους έχει υπ' ευθύνη του, ή σ' αυτόν που δεν έχει τη σωματική δυνατότητα, όπως για παράδειγμα στον πολύ ηλικιωμένο ή στον άρρωστο που δεν αντέχει το να ταξιδέψει και να τελέσει το Χατζ, είτε σ' αυτόν για τον οποίον ο δρόμος για το Χατζ δεν είναι ασφαλής, όπως για παράδειγμα αν υπάρχει κάποια επιδημία, ή αν στο δρόμο υπάρχουν ληστές κλπ..Ο Αλλάχ είπε: ﴿ **Ο Αλλάχ δεν επιβάλλει σε καμία ψυχή, παρά όσο αντέχει.** ﴾ (Ιερό Κοράνιο 2:286)

Και για τη γυναίκα δεν επιβάλλεται το προσκύνημα, αν δε βρίσκει Μάχραμ για να ταξιδέψει μαζί της, αφού δεν επιτρέπεται στις γυναίκες το να ταξιδέψουν (γενικά ή για Προσκύνημα) χωρίς Μάχραμ, αφού ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Δεν επιτρέπεται στη γυναίκα που πιστεύει στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα το να ταξιδέψει για τρεις μέρες ή παραπάνω χωρίς να είναι μαζί της ο πατέρας της ή ο γιος της ή ο σύζυγός της ή ο αδελφός της ή κάποιος Μάχραμ (σύζυγος ή οποιοσδήποτε άνδρας τον οποίο απαγορεύεται να παντρευτεί).» (Άμπου Νταούντ)

Μα αν μια γυναίκα τελέσει Προσκύνημα χωρίς Μάχραμ, το Προσκύνημά της είναι έγκυρο, μα επίσης λαμβάνει αμαρτία λόγω του ότι ταξίδεψε χωρίς Μάχραμ.

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε, επίσης: «**Δεν επιτρέπεται στη γυναίκα που πιστεύει στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα το να ταξιδέψει για ένα μερόνυχτο χωρίς να έχει μαζί της Μάχραμ.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

5. Η Κρίση για την ‘Ούμρα:

Η ‘Ούμρα είναι υποχρεωτική για όποιον έχει τη σωματική και οικονομική δυνατότητα για μία φορά στη ζωή του. Είναι προαιρετικό να την τελέσει κανείς για περισσότερες από μία φορές, αφού ο Αλλάχ είπε: ﴿ **Και τελέστε με τον κατάλληλο τρόπο το Χατζ και την ‘Ούμρα για τον Αλλάχ.** ﴾ (Ιερό Κοράνιο 2:196)

6. Μαουακείτ του Χατζ και της ‘Ούμρα:

Αλ-Μικάτ γλωσσολογικά σημαίνει «όριο». Στο Ισλάμ σημαίνει ο τόπος ή ο χρόνος της λατρείας. Έτσι, οι αλ-Μαουακείτ χωρίζονται σε τοπικά και χρονικά.

Τα χρονικά Μαουακείτ για το Χατζ και την ‘Ούμρα:

Η ‘Ούμρα μπορεί να τελεστεί σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή του έτους. Μα όσον αφορά το Χατζ, θα πρέπει να εκτελεστεί σε συγκεκριμένους μήνες: Σαουάλ, Δουλ-Κί’ντα και Δουλ-Χίτζα.

Τα τοπικά Μαουακείτ για το Χατζ και την ‘Ούμρα:

Αποτελούν τα τοπικά όρια από τα οποία δεν επιτρέπεται να περάσει αυτός που τελεί το Χατζ ή την ‘Ούμρα αν δε βρίσκεται σε κατάσταση Ιχράμ. Ο Ιμπν Αμπάς είπε: «**Ο Προφήτης όρισε ως Μικάτ για το λαό της Μεντίνα την περιοχή Δηλ-Χουλάιφα. Και για το λαό της ευρύτερης περιοχής της Συρίας την περιοχή αλ-Τζούχφα. Και για το λαό του Ναζντ την περιοχή Καρν αλ-Μανάζιλ. Και για το λαό της Υεμένης την περιοχή Γιαλάμλαμ. Έτσι, αυτές (οι περιοχές) είναι αλ-Μαουακίτ γι’ αυτούς που κατοικούν στα προαναφερθέντα μέρη, επίσης και γι’ αυτούς που περνούν από αυτές και δεν είναι από τους λαούς τους σκοπεύοντας το Χατζ και την ‘Ούμρα και όποιοι ζουν εντός αυτών των περιοχών θα πρέπει να εισέλθουν σε κατάσταση Ιχράμ από τον τόπο κατοικίας τους, και ομοίως οι άνθρωποι από τη Μέκκα θα πρέπει να εισέλθουν σε κατάσταση Ιχράμ από τη Μέκκα.**» (Αλ-Μπουχάρι)

Μα όποιος περνά από αυτά τα τοπικά όρια χωρίς να εισέλθει σε κατάσταση Ιχράμ θα πρέπει να επιστρέψει σε σημείο πριν από αυτά τα όρια και να εισέλθει σε κατάσταση Ιχράμ. Και όποιος δε μπορεί να επιστρέψει, τότε θα πρέπει να θυσιάσει ένα πρόβατο μέσα στη Μέκκα, και να μοιράσει το κρέας του στους ενδεείς που βρίσκονται εκεί.

2^ο κεφάλαιο:

Οι πυλώνες του Χατζ και οι υποχρεωτικές πράξεις του

Οι πυλώνες του Χατζ:

1. Αλ-Ιχράμ: Αποτελεί την πρόθεση για το Προσκύνημα, επειδή το Προσκύνημα αποτελεί λατρεία που δε μπορεί να θεωρηθεί έγκυρη χωρίς πρόθεση. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «**Οι πράξεις εξαρτώνται από τις προθέσεις τους.**» (Αλ-Μπουχάρι) Και η πρόθεση βρίσκεται στην καρδιά, μα το καλύτερο στο Προσκύνημα είναι το να το πει κανείς με τη γλώσσα του, ορίζοντας το είδος του Χατζ που σκοπεύει να τελέσει. Η απόδειξη γι' αυτό βρίσκεται στο ότι το ίδιο έκανε και ο Προφήτης (ﷺ).

2. Το να στέκεται κανείς στο όρος 'Άραφα: Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «**Το προσκύνημα είναι 'Άραφα.**» (Ατ-Τίρμιδει)

3. Ταουάφ Αζ-Ζιάρα: Λέγεται επίσης και Ταουάφ Αλ-Ιφάντα, επειδή γίνεται αφού επιστρέψει κανείς από το όρος 'Άραφα. Επίσης, ονομάζεται Ταουάφ Αλ-Φαρντ.

4. Ασ-Σά'ι (το να τρέξει κανείς ελαφρά) μεταξύ των λόφων ασ-Σάφα και αλ-Μάρουα. Η Αϊσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «**Ο Αλλάχ δε δέχεται το Χατζ και την 'Ούμρα από κάποιον που δεν εκτελεί το Σά'ι μεταξύ ασ-Σάφα και αλ-Μάρουα.**» (Μόσλεμ)

Επίσης, ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε: «**Τελέστε το Ασ-Σά'ι, αφού ο Αλλάχ επέβαλε σ' εσάς το Ασ-Σά'ι.**» (Αχμαντ)

Το Χατζ δε θεωρείται έγκυρο και ολοκληρωμένο χωρίς την εκπλήρωση όλων αυτών των πυλώνων.

Οι υποχρεωτικές πράξεις του Χατζ:

1. Αλ-Ιχράμ: Το να εισέλθει κανείς στην κατάσταση Ιχράμ από το τοπικό Μικάτ.
2. Το να στέκεται κανείς στο όρος ‘Άραφα μέχρι το βράδυ για όποιον έφτασε το πρωί, αφού ο Προφήτης (ﷺ) στεκόταν εκεί μέχρι τη δύση του ηλίου.
3. Το να περάσει κανείς τη νύχτα στη Μουζντάλιφα κατά τη νύχτα της θυσίας, μέχρι τα μεσάνυχτα.
4. Το να περάσει κανείς τις νύχτες των ημερών Ατ-Τασρίκ στην περιοχή Μίνα.
5. Το να πετάξει κανείς τις αλ-Τζαμαράτ.
6. Το να ξυρίσει το κεφάλι του ή να κόψει τα μαλλιά του.
7. Το να τελέσει κανείς το Ταουάφ αλ-Ουαντά‘, εκτός από τη γυναίκα που βρίσκεται στην εμμηνόρροια.

Όποιος παραμελήσει μια από αυτές τις υποχρεωτικές πράξεις, είτε σκοπίμως, είτε ξεχνώντας την, θα πρέπει να θυσιάσει ένα ζώο και να μοιράσει το κρέας του στους ενδεείς, ώστε το Προσκύνημά του να θεωρηθεί έγκυρο, αφού ο Ιμπν Αμπάς είπε: **«Αν κάποιος ξεχάσει κάτι από τα τελετουργικά ή το παραλείψει σκοπίμως, πρέπει να σφάξει ένα ζώο»** (Αλ-Μπάιχακεί)

Οι υπόλοιπες πράξεις κατά το Χατζ θεωρούνται Σούννα. Τέτοιες είναι:

- Η τέλεση Γουσλ και το να βάλει κανείς άρωμα πριν την είσοδο στην κατάσταση Ιχράμ, και το να φορέσει κανείς δύο λευκά ενδύματα.
- Το κόψιμο των νυχιών και το ξύρισμα του ηβικού τριχώματος και των μασχαλών, πριν την είσοδο στην κατάσταση Ιχράμ.
- Το Ταουάφ Αλ-Κουντούμ γι' αυτόν που κάνει Προσκύνημα Ιφράντ ή Κιράν.
- Αρ-Ράμαλ (γρήγορο περπάτημα) κατά τις πρώτες τρεις περιφορές του Ταουάφ Αλ-Κουντούμ.
- Αλ-Ιντιπά' κατά το Ταουάφ Αλ-Κουντούμ, με το να βάλει κανείς το πάνω ένδυμά του με τέτοιο τρόπο ώστε τα δύο άκρα του να βρίσκονται πάνω από τον αριστερό ώμο και η μέση κάτω από τη δεξιά μασχάλη.
- Το να περάσει κανείς τη νύχτα του Άραφα στη Μίνα.
- Ατ-Ταλμπία από την ώρα του Ιχράμ μέχρι τη ρίψη των Τζάμαρατ αλ-Άκαμπα.
- Το να προσεύχεται κανείς, κατά την ώρα της προσευχής αλ-Μάγριμπ, την προσευχή Αλ-Μάγριμπ και την προσευχή Αλ-΄Ισά' μαζί, κατά την παρουσία του στη Μουζντάλιφα.
- Το να στέκεται στη Μουζντάλιφα από την ώρα της προσευχής Αλ-Φαγκρ μέχρι την ανατολή του ηλίου.

3^ο κεφάλαιο:

Αποτρεπτές πράξεις, και Αλ-Φίντια (εξιλέωση γι' αυτές) και Αλ-Χάντι (θυσία ζώου)

1. Αποτρεπτές πράξεις κατά την κατάσταση Ιχράμ:

- Το να φορά κανείς Αλ-Μαχίτ (εφαρμοστά ενδύματα).
- Το να βάλει κανείς άρωμα είτε στο σώμα είτε στα ρούχα του. Επίσης το να μυρίσει το άρωμα σκοπίμως, αλλά επιτρέπεται το να μυρίσει οποιοδήποτε φυτό, το οποίο έχει ωραία μυρωδιά. Επιτρέπεται το να βάλει μολύβι ματιών, αλλά αυτό να μην έχει μυρωδιά.
- Το να αφαιρέσει ή να κόψει κανείς (είτε άνδρας είναι είτε γυναίκα) μέρος από τα μαλλιά ή τα νύχια του. Επιτρέπεται το να λούσει το κεφάλι του, αλλά μαλακά και προσεκτικά, και αν σπάσει μόνο του ένα από τα νύχια του, μπορεί να το πετάξει.
- Το να φορά κάτι που καλύπτει το κεφάλι του, όπως καπέλο ή σαρίκι κλπ, αλλά επιτρέπεται το να καθίσει στη σκιά ενός δέντρου ή μέσα σε μια σκηνή ή αυτοκίνητο ή να κουβαλά μια ομπρέλα για να προστατέψει το κεφάλι του από τον ήλιο. Δεν επιτρέπεται για τις γυναίκες να φορούν γάντια ή το να καλύπτουν τα πρόσωπά τους με το Νικάμπ κλπ, αλλά θα πρέπει να καλύπτει το πρόσωπό της με το Χιμάρ που φορά αν βρίσκονται δίπλα της ξένοι άντρες. Και όποιος φορά άρωμα ή καλύπτει το κεφάλι του, ή φορά εφαρμοστά ρούχα λόγω άγνοιας ή αν το έχει ξεχάσει, τότε δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Μα όταν κάποιος μάθει ή θυμηθεί το ότι απαγορεύονται αυτές οι πράξεις, πρέπει αμέσως να σταματήσει.
- Το να παντρευτεί κανείς ή να παντρέψει κάποιον άλλον.
- Η σεξουαλική επαφή.

- Η ερωτική διέγερση μεταξύ δύο ανθρώπων, ακόμα και χωρίς σεξουαλική επαφή, όπως το φιλί, ή το άγγιγμα και το κοίταγμα με πόθο.
- Το κυνήγι ή το σκότωμα κάποιου ζώου. Ωστόσο, επιτρέπεται το να σκοτώσει κανείς κάποια βλαβερά ζώα που ο Προφήτης (ﷺ) έκανε επιτρεπτά, όπως ο σκορπιός ή το φίδι κλπ. Επίσης, δεν επιτρέπεται το να βοηθήσει κανείς κάποιον άλλον στο να κυνηγήσει ή να σκοτώσει κάποιο ζώο.
- Δεν επιτρέπεται να κόψει κανείς από τα δέντρα που βρίσκονται στο Αλ-Χάραμ (Η ευρύτερη περιοχή του Ιερού Οίκου). Μα αν κάτι είναι βλαβερό και βρίσκεται ως εμπόδιο στο δρόμο, επιτρέπεται να αφαιρεθεί.

2. Φίντια (Η εξιλέωση για τις αποτρεπτές πράξεις).

- Όσον αφορά το να κόψει κανείς μέρος από τα μαλλιά ή τα νύχια του, ή να φορά εφαρμοστά ρούχα ή άρωμα, ή να καλύψει το κεφάλι του, ή να έχει εκσπερματώσει λόγω κοιτάγματος με πόθο, ή λόγω σεξουαλικών παιχνιδιών χωρίς εκσπερμάτωση, η Φίντια γι' αυτά είναι κάποιο από τα εξής: Το να νηστέψει για τρεις μέρες, να ταΐσει έξι φτωχούς, ή να θυσιάσει ένα πρόβατο και να μοιράσει το κρέας του στους φτωχούς.
- Όσον αφορά το να κυνηγήσει ή να σκοτώσει κανείς κάποιο ζώο, η Φίντια γι' αυτό είναι το να θυσιάσει ένα ζώο από αυτό που έχει σκοτώσει, ή να αγοράσει φαγητό ίσο με την αξία του ζώου που έχει σκοτώσει και να το μοιράσει στους φτωχούς.
- Όσον αφορά τη σεξουαλική επαφή ή τα προκαταρκτικά όπου περιλαμβάνεται εκσπερμάτωση, ή γενικά για την εκσπερμάτωση, ή για το φιλί ή το άγγιγμα με πόθο, ή για το επανειλημμένο κοίταγμα, όλα αυτά ακυρώνουν το Χατζ αν

γίνουν πριν την πρώτη διάλυση από την κατάσταση Ιχράμ, ακόμα κι αν αυτός που τα έκανε τα έκανε λόγω άγνοιας ή επειδή το είχε ξεχάσει. Και η εξιλέωση γι' αυτά είναι η θυσία ενός ζώου, η επανάληψη του Χατζ και η μεταμέλεια. Αν όμως αυτό γίνει μετά από την πρώτη διάλυση από την κατάσταση Ιχράμ, τότε το Χατζ ισχύει, μα θα πρέπει να γίνει η εξιλέωση με τη θυσία ενός ζώου.

- Όσον αφορά το να παντρευτεί κανείς ή να παντρεύει κάποιον άλλον, δεν απαιτείται εξιλέωση γι' αυτό, μα ο γάμος είναι άκυρος.
- Όσον αφορά το να κόψει κανείς ένα δέντρο από την ευρύτερη περιοχή του Ιερού Οίκου, θα πρέπει να θυσιάσει ένα πρόβατο αν το δέντρο είναι μικρό, ή μια αγελάδα αν είναι μεγαλύτερο. Για τα μικρά φυτά ή τα φύλλα, η εξιλέωση θα είναι ίση με την αξία του φυτού. Όλα αυτά ισχύουν στην περίπτωση που η παράβαση έγινε σκοπίμως. Αν όμως έχει γίνει λόγω άγνοιας ή αν το έχει ξεχάσει, τότε δεν απαιτείται εξιλέωση.

3. Αλ-Χάντι (θυσία ζώου):

Ορισμός: Αλ Χάντι είναι η θυσία ενός ζώου και το μοίρασμα του στους φτωχούς που βρίσκονται στην περιοχή του Ιερού Οίκου, με σκοπό την προσέγγιση στον Αλλάχ.

Είδη Αλ-Χάντι:

- Χάντι Ατ-Ταμάτω' και Αλ-Κιράν: Και όποιος δεν έχει τη δυνατότητα να θυσιάσει ένα ζώο, τότε θα πρέπει να νηστέψει

για τρεις μέρες κατά το Χατζ και επτά όταν θα γυρίσει στο σπίτι του μετά το Χατζ. Προτιμάται το να φάει κανείς από αυτό το ζώο που θυσίασε.

- Χάντι Αλ-Γκουμπράν: Είναι η εξιλέωση για την παράλειψη κάποιας υποχρεωτικής πράξης του Χατζ ή για το αν κάποιος έκανε κάποια από τις απαγορευμένες πράξεις κατά την κατάσταση Ιχράμ, ή λόγω του Αλ-Ιχσάρ (την αντιμετώπιση κάποιου εμποδίου από το να φτάσει κανείς στον Ιερό Οίκο). Και κατά το είδος αυτό δεν επιτρέπεται αυτός που θυσιάζει να φάει από αυτό το ζώο, μα μόνο να το μοιράσει στους φτωχούς που βρίσκονται στην περιοχή.
- Χάντι Ατ-Τατάου': Είναι επιθυμητό για όποιον εκτελεί Χατζ ή 'Ούμρα. Είναι επιθυμητό το να φάει κανείς από το ζώο που θυσίασε.
- Χάντι Αν-Ναδρ (του τάματος): Και δεν επιτρέπεται αυτός που θυσιάζει να φάει από αυτό το ζώο.

Ο καιρός της θυσίας:

- Χάντι Ατ-Ταμάτω' και Αλ-Κιράν: Ξεκινά μετά την προσευχή του Αλ-Εϊντ, μέχρι και την τελευταία από τις μέρες Ατ-Τασρίκ.
- Χάντι Αλ-Γκουμπράν: Μόλις κάποιος έκανε μια απαγορευμένη πράξη ή παρέλειψε μια υποχρεωτική.

Ο τόπος της θυσίας:

- Χάντι Ατ-Ταμάτω' και Αλ-Κιράν: Αποτελεί Σούννα το να θυσιάζει κανείς στην περιοχή Μίνα. Μα αν το κάνει κανείς σε οποιοδήποτε μέρος στο Αλ-Χάραμ (ευρύτερη περιοχή του Ιερού Οίκου) δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

- Χάντι Αλ-Γκουμπράν: Όσον αφορά τη θυσία λόγω του ότι έκανε κανείς μια απαγορευμένη πράξη ή παρέλειψε μια υποχρεωτική, η θυσία μπορεί να γίνει σε οποιονδήποτε τόπο μέσα στο Αλ-Χάραμ. Μα αν το Χάντι γίνεται λόγω Αλ-Ιχσάρ, τότε η θυσία πρέπει να γίνει στον τόπο όπου συναντήθηκε το εμπόδιο.

Και προτιμάται ο προσκυνητής να κάνει τη θυσία ο ίδιος. Ωστόσο, δεν υπάρχει πρόβλημα να γίνει από κάποιον άλλον εκ μέρους του. Προτιμάται κατά τη διάρκεια της θυσίας να πει: «Μπίσμι Ελλάχ, Αλλάχουμα χάδα Μίνκα ουά Λάκα (Στο όνομα του Αλλάχ, ω, Αλλάχ, αυτό είναι από τις Χάρες Σου, και γίνεται για την προσέγγισή Σου).»

Οι όροι του Αλ-Χάντι:

Είναι ακριβώς οι ίδιοι όροι της Αλ-Ουντχίγια (Αλ-Αντχίγια).

- Το να θυσιαστούν οικόσιτα ζώα, όπως καμήλες, αγελάδες, πρόβατα.
- Το να είναι το ζώο υγιές.
- Το να είναι το ζώο σε επιτρεπτή ηλικία. Για παράδειγμα, για τις καμήλες πέντε ετών, για τις αγελάδες δύο, ενώ για τα πρόβατα ενός έτους.

4^ο κεφάλαιο:

Περιγραφή των Χατζ και ‘Ούμα:

Η Περιγραφή του Χατζ:

Την 8^η ημέρα του μήνα Δούλ-Χίτζα (Γιάουμ Ατ-Ταρουία), ο προσκυνητής, εισέρχεται σε κατάσταση Ιχράμ από τον τόπο διαμονής του στη Μέκκα και κατευθύνεται στη Μένα για να περάσει εκεί τη νύχτα της 9^{ης} του μήνα (η Ισλαμική ημέρα ξεκινά κατά τη δύση του ηλίου).

Το επόμενο πρωί, όταν ανατείλει ο ήλιος της 9^{ης} του Δουλ-Χίτζα, συνεχίζει με κατεύθυνση την πεδιάδα ‘Αραφάτ. Συνδυάζει τη Σαλάτ Αδ-Δουχρ και τη Σαλάτ Αλ-‘Ασρ στη συντομευμένη μορφή τους, και τις πραγματοποιεί την ώρα της Σαλάτ Αδ-Δουχρ.

Ο προσκυνητής μπορεί να μείνει σε οποιοδήποτε μέρος της κοιλάδας του Αραφάτ, εκτός από την κοιλάδα ‘Ουράνα. Μπορεί να επαναλαμβάνει τα λόγια συχνά: *«**Λα Ιλλάχα ίλλα Αλλάχ Ουάχταχου Λα Σαρίκα Λαχ, Λάχου Αλ-Μούλκ ονά Λάχου Αλ-Χάμιντ ονά Χούα ‘Αλά Κολ Σάι’ίν Καντείρ.**»* (Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από τον Αλλάχ και μόνο, και δεν έχει κανέναν εταίρο, σ’ Αυτόν ανήκει η Κυριαρχία και η δόξα και Αυτός είναι Παντοδύναμος πάνω σε όλα τα πράγματα). Πρέπει να είναι ειλικρινής σ’ αυτήν την επίκληση, μετανοώντας και λαχταρώντας να βρεθεί πιο κοντά στον Αλλάχ. Όταν ο ήλιος δύσει, προχωρά προς το Μουζντάλιφα με ηρεμία και αξιοπρέπεια, λέγοντας *Ταλμπία* και μνημονεύοντας τον Αλλάχ.

Όταν φτάσει στο Μουζντάλιφα συνδυάζει τη *Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ* και τη *Σαλάτ Αλ-΄Ισα*, εκτελώνοντας τες μειωμένες, ώστε να είναι μόνο δύο Ράκ'α η κάθε μια. Έπειτα περνά τη νύχτα εκεί.

Τελεί την προσευχή *Φατζρ* στην ώρα της και παραμένει κάνοντας επικλήσεις μέχρι που εμφανίζεται το πρώτο φως της ημέρας, έπειτα φεύγει πριν να ανατείλει ο ήλιος, και μόλις φτάσει στην κοιλάδα *Μουχάσσαρ* πρέπει να την περάσει γρήγορα, αν είναι ικανός.

Όταν ο προσκυνητής φτάσει στη *Μένα*, ξεκινά με το λιθοβολισμό του Τζάμρατ Αλ-΄Ακαμπα, με επτά βότσαλα (μεγαλύτερα από ρεβίθια και μικρότερα από φουντούκια). Λέει «*Αλλάχου Άκμπαρ*» καθώς πετά κάθε βότσαλο και σηκώνει το χέρι του.

Είναι υποχρεωτικό τα βότσαλα να πέσουν μέσα στο δακτύλιο, ακόμη κι αν δεν φτάσουν ακριβώς τον ίδιο τον κίονα. Ο προσκυνητής παύει την *Ταλμπία* με το πρώτο πέταγμα των χαλικιών. Έπειτα σφαγιάζει το ζώο του για τη θυσία. Έπειτα ξυρίζει το κεφάλι του ή κονταίνει τα μαλλιά του. Καλύτερο είναι το να τα ξυρίσει.

Μετά το λιθοβολισμό και το ξύρισμα (ή το κούρεμα) των μαλλιών του, ο προσκυνητής φεύγει από την κατάσταση *Ιχράμ* και εισέρχεται στην κατάσταση της «πρώτης διάλυσης των περιορισμών» (*Ατ-Ταχάλλουλ Αλ-΄Αουαλ*), κατά την οποία όλα όσα ήταν απαγορευμένα γι' αυτόν πλέον επιτρέπονται, εκτός από τη σεξουαλική επαφή, που συνεχίζει να απαγορεύεται. Έπειτα συνεχίζει για να κάνει το *Ταουάφ Αλ-Ιφάντα*, που είναι υποχρεωτικό για την ολοκλήρωση του Χατζ.

Έπειτα τελεί το Σά'ι μεταξύ της Ασ-Σάφα και της Αλ-Μάρουα αν κάνει *Ταμάπτου* ' ή αν δεν τέλεσε το Σά'ι όταν έκανε το *Ταουάφ* κατά την άφιξη (*Ταουάφ Αλ-Κουντούμ*).

Μόλις το ολοκληρώσει, είναι ελεύθερος από όλους τους περιορισμούς, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής επαφής (*Ατ-Ταχάλλουλ Αθ-Θάνι*). Έπειτα επιστρέφει στη Μένα και περνά τις νύχτες του Τασρείκ (την 11^η και τη 12^η του Δουλ-Χίτζα), κάτι που είναι υποχρεωτικό, πετώντας επτά βότσαλα σε κάθε έναν από τους τρεις κίονες (Τζαμαράτ) όταν ο ήλιος έχει ξεπεράσει το ανώτερο σημείο του. Ξεκινά με το πρώτο Τζάμρα, στο οποίο πετά επτά βότσαλα, και στη συνέχεια παύοντας για ένα μικρό χρονικό διάστημα κάνοντας επικλήσεις προς τον Αλλάχ, έπειτα συνεχίζει με το μεσαίο, στο οποίο επίσης πετά επτά βότσαλα, και στη συνέχεια παύοντας για ένα μικρό χρονικό διάστημα κάνοντας επικλήσεις προς τον Αλλάχ, και έπειτα συνεχίζει με το *Τζάμρατ Αλ-΄Ακαμπα*, στο οποίο πετά επτά βότσαλα, αλλά δεν σταματά εκεί για να κάνει επικλήσεις.

Τη δεύτερη μέρα πετά βότσαλα κατά τον ίδιο τρόπο. Αν θέλει, μπορεί τη δεύτερη μέρα, τη 12^η του Δουλ-Χίτζα, να φύγει πριν τη δύση του ηλίου. Ωστόσο, αν ο ήλιος δύσει και είναι ακόμα στη Μένα, πρέπει να μείνει και για την τρίτη μέρα, και να πετάξει πέτρες και την τρίτη μέρα. Παρά μόνο αν το πλήθος παρακωλύσει την έξοδό του από τη Μένα και ο ήλιος δύσει. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί ακόμη να φύγει, αν είχε την πρόθεση, ακόμη και αν τελικά βγει μετά από τη δύση του ηλίου.

Το άτομο που κάνει *Κιράν* είναι σαν το άτομο που κάνει *Ιφράντ*, εκτός του ότι πρέπει να σφαγιάσει ένα ζώο για θυσία,

όπως ακριβώς πρέπει να κάνει και εκείνος που κάνει *Ταμμάτου* ‘.

Όσοι επιθυμούν να ταξιδέψουν επιστρέφοντας στα σπίτια τους δεν πρέπει να φύγουν μέχρι να κάνουν το *Αποχαιρετιστήριο Ταουάφ* (*Ταουάφ Αλ-Ουαντά* ‘), έτσι ώστε το τελευταίο τελετουργικό τους στη Μέκκα να είναι στον Ιερό Οίκο (*Αλ-Κά’μπα*), εκτός από μια γυναίκα που βρίσκεται στην εμμηνόρροια, η οποία είναι ελεύθερη από αυτήν την υποχρέωση.

Αν κάποιος απορροφηθεί από κάποια δουλειά αφού κάνει το *Ταουάφ Αλ-Ουαντά* ‘ και βρίσκεται ακόμα στη Μέκκα, πρέπει να το ξανακάνει. Όσοι φεύγουν χωρίς να κάνουν το *Ταουάφ Αλ-Ουαντά* ‘ πρέπει να επιστρέψουν στη Μέκκα αν βρίσκονται κοντά, και όσοι έχουν φύγει πολύ μακριά πρέπει να θυσιάσουν ένα ζώο ως *φίντγια*.

Οι Πυλώνες (Άρκαν) του Χατζ είναι τέσσερις: 1) Το *Ιχράμ*, που αποτελεί την πρόθεση του να τελέσει κάποιος προσκύνημα. 2) Η στάση (*Αλ-Ουκούφ*) στο ‘Αραφάτ. 3) Η περιφορά στο Κά’μπα (*Ταουάφ Αλ-Ιφάντα*). 4) Το περπάτημα ανάμεσα στο Ασ-Σάφα και το Αλ-Μάρουα (*Σά’ι*).

Οι Υποχρεώσεις (Ουατζιμπάτ) του Χατζ είναι οκτώ: 1) Το *Ιχράμ* να γίνεται από τα συγκεκριμένα μέρη (*Αλ-Μικάατ*). 2) Η παραμονή στο ‘Αραφάτ μέχρι το βράδυ. 3) Η διανυκτέρευση στο *Αλ-Μουτζάλιφα* μέχρι μετά το μέσο της νύχτας. 4) Οι διανυκτερεύσεις στη Μένα κατά τη διάρκεια των ημερών του *Τασρείκ*. 5) Η ρίψη των βότσαλων (*Τζαμαράτ*). 6) Το ξύρισμα ή το κούρεμα των μαλλιών της κεφαλής. 7) Το *Αποχαιρετιστήριο Ταουάφ* (*Ταουάφ Αλ-Ουαντά* ‘). 8) Η

προσφορά ενός ζώου για σφαγή από αυτόν που κάνει Ταμάτου‘ ή Κιράν.

Οι Πυλώνες (Αρκάν) της ‘Ούμα είναι τρεις: 1) Ιχράμ. 2) Περιφορά (Ταουάφ της ‘Ούμα). 3) Σά‘ι της ‘Ούμα.

Οι Υποχρεώσεις της ‘Ούμα είναι δύο: 1) *Ιχράμ* από τα συγκεκριμένα μέρη (*Αλ-Μικάατ*). 2) Το ξύρισμα ή το κούρεμα των μαλλιών της κεφαλής.

Όταν κάποιος δεν τελέσει έναν πυλώνα (*Αρκάν*), το *Χατζ* ή η *‘Ούμα* του δεν είναι ολοκληρωμένα, και θεωρούνται άκυρα. Κάποιος που δεν τελεί μια Υποχρέωση πρέπει να επανορθώσει θυσιάζοντας ένα ζώο. Όταν κάποιος δεν κάνει κάτι που προέρχεται από τη *Σούννα* κατά το *Χατζ* ή την *‘Ούμα*, δεν υπάρχει κάτι το κατακριτέο σ’ αυτό.

Οι Προϋποθέσεις του Ταουάφ είναι δεκατρείς: 1) Το Ισλάμ. 2) Το να είναι κανείς εχέφρων. 3) Σαφής πρόθεση. 4) Ο χρόνος του Ταουάφ. 5) Η κάλυψη των ιδιαίτερων σημείων του σώματος (‘Αουρα). 6) Η καθαριότητα από μεγάλη και μικρότερη κατάσταση ακαθαρσίας, εκτός για τα παιδιά. 7) Η ολοκλήρωση επτά γύρων και η βεβαιότητα γι’ αυτό. 8) Το να έχει ο προσκυνητής την Κά‘μπα στα αριστερά του. 9) Το να μην πηγαίνει ανάποδα κατά την διάρκειας της περιφοράς. 10) Το περπάτημα, για όποιον μπορεί. 11) Το να γίνονται οι γύροι συνεχόμενα. 12) Το να γίνονται οι γύροι μέσα στο Αλ-Μάστζιντ Αλ-Χαράμ. 13) Η έναρξη της περιφοράς από το σημείο που βρίσκεται η Μαύρη Λίθος.

Στις πράξεις που προέρχονται από τη *Σούννα* κατά το Ταουάφ συμπεριλαμβάνονται το άγγιγμα της Μαύρης Λίθου με το δεξί

χέρι, το φίλημά της, συνοδευόμενο από την επίκληση «*Αλλάχου Άκμπαρ*» κοντά της, το άγγιγμα της Γωνίας της Υεμένης με το δεξί χέρι, το να έχει κανείς τον ώμο του ακάλυπτο (*Ιντιμπά*) και το γρήγορο περπάτημα με μικρά βήματα (*Ράμαλ*) τη στιγμή που πρέπει αυτό να γίνει, οι επικλήσεις προς τον *Αλλάχ* και η μνημόνευσή Του, το πλησίασμα στην Κά'ιμπα και η τέλεση δύο *Ράκ'α* στη συνέχεια πίσω από το Αλ-Μακάμ.

Οι προϋποθέσεις (Σουρούτ) του περπατήματος μεταξύ της Ασ-Σάφα και της Αλ-Μάρουα (Σά'ι) είναι εννέα: 1) Το Ισλάμ 2) Το να είναι κανείς εχέφρων. 3) Σαφής πρόθεση. 4) Το να γίνονται οι διαδρομές συνεχόμενα. 5) Το περπάτημα, για όποιον είναι ικανός. 6) Η ολοκλήρωση επτά διαδρομών. 7) Η κάλυψη της απόστασης ανάμεσα στα δύο βουνά. 8) Το να γίνεται μετά από ένα σωστό Ταουάφ. 9) Το ξεκίνημα να γίνεται από το *Ασ-Σάφα*, δηλ.οι μονές διαδρομές να ξεκινάνε από το *Ασ-Σάφα* και οι ζυγές από το *Αλ-Μάρουα*

Στις πράξεις που προέρχονται από τη *Σούννα* κατά το *Σά'ι* συμπεριλαμβάνονται η καθαριότητα από κατάσταση μικρής και μεγάλης ακαθαρσίας, η κάλυψη των ιδιαίτερων σημείων του σώματος, η αναφορά Του *Αλλάχ* κατά το *Σά'ι* και οι επικλήσεις προς Αυτόν, το να επιταχύνει το περπάτημα στα σημεία όπου απαιτείται, το να ανέβει λίγο πάνω στα βουνά, και η τέλεση του *Σά'ι* αμέσως μετά το *Ταουάφ*.

Σημείωση: Το καλύτερο είναι το να πετά κανείς τις πέτρες (*Τζαμαράτ*) την ίδια ημέρα. Ωστόσο, είναι αποδεκτή η αναβολή της ρίψης της μίας ημέρας για την επόμενη, ή ακόμη και όλων των ρίψεων των ημερών *Τασρείκ* για την τελευταία ημέρα.

5^ο κεφάλαιο:

Τα μέρη που μπορεί κάποιος να επισκεφθεί στη Μεδίνα

1. Το τζαμί του Προφήτη (ﷺ):

Μπορεί κανείς να επισκεφτεί το τζαμί του Προφήτη (ﷺ) οποιαδήποτε στιγμή του έτους. Αυτό δεν έχει σχέση με το Χατζ, δεν αποτελεί κάποιον από τους όρους του, ούτε κάποια από τις υποχρεωτικές πράξεις του. Μα είναι πολύ επιθυμητό για κάποιον που ήρθε για Χατζ ή ‘Ούμρα να επισκεφτεί το τζαμί του Προφήτη (ﷺ) , είτε πριν είτε μετά.

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Μια προσευχή στο τζαμί μου ισούται με χίλιες προσευχές σε οποιοδήποτε άλλο τζαμί, εκτός από τον Ιερό Οίκο.» (Αλ-Μπουχάρι)

2. Ο τάφος του Προφήτη (ﷺ):

Όταν κάποιος επισκεφτεί το τζαμί του Προφήτη (ﷺ), τότε είναι επιθυμητό να επισκεφτεί και τον τάφο του και τους δύο τάφους που βρίσκονται δίπλα του, οι οποίοι ανήκουν στους Συντρόφους του, Άμπου Μπακρ και ‘Ούμαρ ιμπν Αλ-Χαττάμπ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ’ αυτών). Η επίσκεψη αυτή επιτρέπεται αν γίνει ως μέρος της επίσκεψης στο τζαμί, μα απαγορεύεται το να ταξιδέψει κανείς με σκοπό να κάνει μόνο αυτήν την επίσκεψη, και όχι στο τζαμί, αφού το να ταξιδέψει κανείς με σκοπό την επίσκεψη σε τάφους των Προφητών και των ενάρετων ανθρώπων αποτελεί απαγορευμένη πράξη. Ο επισκέπτης θα πρέπει να σταθεί μπροστά από τον τάφο του Προφήτη (ﷺ) με πολλή ευγένεια και χαμηλή φωνή, και να χαιρετήσει τον Προφήτη (ﷺ), λέγοντας: «Ασ-Σαλάμου

‘Αλάικα για Ρασούλα Αλλάχ, Ουα ράχματου Αλλάχ Ουα μπαρακάτου (Ειρήνη σ’ εσένα, ω Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, και το Έλεος και οι Ευλογίες του Αλλάχ).» Έπειτα, ας χαιρετήσει τον Άμπι Μπακρ και τον ‘Ούμαρ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ’ αυτών) και μετά ας φύγει.

Και απαγορεύεται για τον επισκέπτη να φιλήσει τα κάγκελα που βρίσκονται γύρω από τον τάφο, ή να κάνει περιφορά γύρω του, ή να τον έχει ως κατεύθυνση για όταν κάνει επίκληση, ή να ζητήσει κάτι από τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ, επειδή επιτρέπεται το να ζητά κανείς μόνο από τον Αλλάχ, χωρίς κανέναν μεσολαβητή.

3. Άλλα μέρη: Είναι επιθυμητό για κάποιον που επισκέπτεται τη Μεδίνα, είτε είναι άνδρας, είτε γυναίκα, το να τελέσει ουντού’ στο σπίτι του και μετά να πάει στο τζαμί Κιμπά’, και εκεί να τελέσει προσευχή, αφού ο Προφήτης (ﷺ) είπε: **«Όποιος εκτελεί ουντού’ στο σπίτι του και μετά πάει στο τζαμί Κιμπά’ και τελέσει μια προσευχή εκεί, θα λάβει την αμοιβή της ‘Ούμρα.»** (Άχμαντ)

Και επιτρέπεται για τους άνδρες μόνο το να επισκέπτονται τους τάφους της Αλ-Μπακεί’ και τους τάφους των μαρτύρων της μάχης του Ούχουντ.

6^ο κεφάλαιο:

Αλ-Αντχέα

1. Ορισμός:

Τα ζώα προς θυσία που προσφέρονται για όσους δεν τελούν Χατζ, κατά τη μέρα της γιορτής, με σκοπό την προσέγγιση του Αλλάχ.

2. Όροι:

- Το Ισλάμ: Επειδή δεν απευθύνεται σε μη Μουσουλμάνους.
- Εφηβεία και λογική.
- Δυνατότητα: Δηλαδή αυτός που θέλει να κάνει τη θυσία θα πρέπει να έχει να καλύψει τις δικές του δαπάνες και αυτές της οικογένειάς του, και να του περισσεύουν για τη θυσία.

3. Τα ζώα προς θυσία:

Η Αντχέα δεν είναι έγκυρη, παρά αν γίνει με τα συγκεκριμένα ζώα: Καμήλες, αγελάδες, πρόβατα ή κατσίκια.

4. Όροι για το ζώο:

- Ηλικία: Όσον αφορά τις καμήλες, θα πρέπει να είναι πάνω από πέντε ετών, οι αγελάδες δύο, ενώ τα πρόβατα ενός.
- Υγεία: Δηλαδή το ζώο να μη είναι άρρωστο και να μην έχει ελαττώματα.

5. Ο καιρός της θυσίας:

Ξεκινά μετά την προσευχή της γιορτής γι' αυτόν που έχει τελέσει την προσευχή, μα όσο για κείνον που δεν την έχει τελέσει, ο χρόνος της θυσίας ξεκινά μετά την ανατολή του ηλίου και το χρόνο που απαιτείται για την ολοκλήρωση δύο

ράκ'α και ενός κηρύγματος. Και όποιος τέλεσε τη θυσία πριν από αυτό, θα πρέπει να την ξανακάνει. Ο χρόνος της θυσίας παρατείνεται μέχρι και την τελευταία μέρα του Ατ-Τασρίκ.

Και η καλύτερη στιγμή για τη θυσία είναι ακριβώς μετά την προσευχή της γιορτής. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «**Το πρώτο πράγμα που κάνουμε σήμερα είναι να τελέσουμε την προσευχή (της γιορτής), έπειτα επιστρέφουμε και θυσιάζουμε. Και όποιος το κάνει αυτό, επέτυχε τη Σούννα μας. Και όποιος θυσίασε πριν από αυτό, θα είναι μόνο κρέας που προσφέρει για την οικογένειά του.**» (Αλ-Μπουχάρι)

6. Τι πρέπει να κάνει αυτός που θέλει να θυσιάσει: Εκείνος που σκοπεύει να θυσιάσει δεν πρέπει να κόψει τα μαλλιά του ή τα νύχια του ή από το δέρμα του από την αρχή του Δουλ-Χίτζα μέχρι να πραγματοποιήσει τη θυσία.

Μπορεί να φάει από το κρέας του ζώου που θυσίασε, και το καλύτερο είναι το να κρατήσει το ένα τρίτο για την οικογένειά του, το ένα τρίτο για τους φτωχούς της γειτονιάς του, και το υπόλοιπο ένα τρίτο γενικά για τους φτωχούς.

7^ο κεφάλαιο:

Αλ-‘Ακείκα

Ορισμός:

Η σφαγή ενός ζώου για θυσία για ένα νεογέννητο.

Αλ-‘Ακείκα:

Προέρχεται από τη Σούννα. Δύο πρόβατα πρέπει να θυσιάζονται για ένα αγόρι, και ένα για ένα κορίτσι. Το καλύτερο είναι η θυσία να γίνει κατά την έβδομη μέρα μετά τη γέννηση. Από τη Σούννα προέρχεται επίσης το να ξυρίζει κανείς το κεφάλι του νεογέννητου την έβδομη ημέρα και να δώσει άργυρο στο βάρος των μαλλιών του ως ελεημοσύνη. Καθώς και να δώσει στο παιδί το ονομά του την ίδια ημέρα και τα καλύτερα και πιο αγαπητά ονόματα στον Αλλάχ είναι ‘Αμπντ Αλλάχ και ‘Αμπντ Αρ-Ραχμάν. Επίσης, απαγορεύεται να δώσει κανείς το όνομα ‘Αμπντ Αν-Ναμπί (που σημαίνει ο δούλος του Προφήτη) ή ‘Αμπντ Αρ-Ρασούλ (που σημαίνει ο δούλος του Αγγελιαφόρου).